

Leslie Kaplan Muriel

Muriel ou le Temps d'un retour
Alain Resnais. Criterion Collection

(1963)

Muriel. Byen Boulogne-sur-Mer, byporten, genopbygningen. Det gaullistiske Frankrig, det præcise, fysiske indtryk af dette Frankrig. Det som man ser, det som man kender, bygningernes facader, almindelige, bistroerne, sædvanlige, måltiderne, fejret med vin, alt sammen foruroligende. Sprækker, indtrængninger, opgravninger. Abrupte nærbilleder, skærende klang, sætninger uden overgange. En flygtig musik, en stemme som kom den andetstedsfra, eller som kom den fra galskabens inderste. Pludselig, midt i byen, øde grunde. Havet og stranden i det fjerne, vinden. En strandet hval, et uhyre. Hvad er der sket med Alphonse, hendes ungdomskærlighed, som Hélène har inviteret, hvad kan der ske med Bernard, hendes sted-søn, hjemvendt fra Algerkrigen.

Under de rekonstruerede omgivelser, i borgerskabets møblement, dukker fortiden op, den er voldelig, den torturansvarlige, der i Algeriet organiserede mordet på en kvinde, "Muriel", går skruppelløs rundt i byen, bombningernes aftryk fra 2. verdenskrig er lige så lette at se som Alphonses bedrageri, hans tomsnak og løgnehistorier, men for at se det, må man ville det, ikke vende sig om, ikke lave sjov med det, "kokken er vendt hjem fra deporteringen, hvis han ikke var vendt tilbage, havde vi mistet opskriften," joker Claudie, Hélénes veninde. Claudie låner penge til Héléne, men hun har pant i Hélénes lejlighed. Paul de Smock, selvfølgelig som smoke, røg, gør forretning inden for ejendomsandel, han går med Héléne på kasinoet hver aften, hvor hun hver aften taber, og fortæller historien om en bygning, han ejer, denne bygning er perfekt helt ned til den sidste dørklokke, men så slipper han væk. Usagtheder, hemmeligheder, løgne, skjulte forbrydelser...

Delphine Seyrigs stemme, adstadig, usammenhængende, dyb og falsk, man ser det, det er hendes facade, smuk og borgerlig, klar og miserabel. Uro, ubehag. Alle ordene bærer, "Tag kagen med, jeg kan ikke udstå resterne", uro. "Naboens søn er hjemvendt fra krigen, den har ændret ham", ubehag. Disse sætninger er ikke mindre foruroligende end den sande galskabs, der går forbi og som ingen lægger mærke til, "Sig mig, De der kender dette sted så godt, De skulle vel ikke kunne finde mig en mage... til min ged?"

Farverne er livlige, som hvis man havde genmalet dem, og hvor fortiden findes i møblerne i Hélènes lejlighed, stuvet sammen og solgt, i billederne af soldaterne i Algeriet i færd med at lave mad eller diskutere med “befolkningen”, i mindet, præcist, upræcist, om verdenskrigen, i erindringen uden erindring om alle traumerne, nat og tåge?

Fordobling fra en krig til en anden, verdenskrig, kolonikrig, den fascistiske ånd, der sameksisterer med borgerskabets ånd. Fordobling og udviskning. “Lad Muriel være.” I lejligheden proppet med ting og sager, hvor der ikke længere er nogen, leder en kvinde efter en mand, der er stukket af.

Oversat af Frederik Tøt Godsk.

Leslie Kaplan, amerikansk-født fransk forfatter, bosat i Paris. Studerede filosofi, historie og psykologi og tog sidenhen arbejde på en fabrik i årene 1968-71. I sit arbejde som forfatter har hun både skrevet romaner, essays, poesi. Der tænkes ofte direkte og åbent gennem andre forfattere, tænkere og film, såsom i dette uddrag om Alain Resnais' film *Muriel ou le temps d'un retour* (1963) fra bogen *Mon Amérique commence en Pologne* (2009). På dansk er bøgerne *Overskridelsen – Fabrikken og Himlenes bog* udkommet på Forlaget Basilisk i oversættelse af Morten Chemnitz.